

TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCOMHPHO BAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
IL-QORT TAL-PRIMĪSTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 100/05

23 listopada 2005 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-178/05

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

SĄD STWIERDZA NIEWAŻNOŚĆ DECYZJI KOMISJI W SPRAWIE UZNANIA ZA NIEDOPUSZCZALNY PROJEKTU PRZEDSTAWIONEGO PRZEZ ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO ZMIANY JEGO PLANU ROZDZIAŁU UPRAWNIEŃ DO EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH

Zjednoczone Królestwo miało prawo przedstawić projekt zmiany planu krajowego zgłoszonego Komisji po wydaniu przez nią decyzji dotyczącej tego planu, nawet jeżeli zmiana ta prowadziła do zwiększenia całkowitej ilości uprawnień do emisji

Dyrektywa z 2003 r.¹ ustanawia wspólnotowy system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, co ma na celu ograniczenie wielkości tych emisji. Każde z Państw Członkowskich ma obowiązek opracować krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (KPR), spełniający pewne kryteria wymienione w dyrektywie. KPR określa całkowitą ilość uprawnień, jakie Państwo Członkowskie ma zamiar przydzielić oraz sposób ich rozdziału. Pierwsze KPR, na trzyletni okres rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2005 r., powinny być zostać opublikowane i notyfikowane Komisji oraz pozostałym Państwom Członkowskim najpóźniej do dnia 31 marca 2004 r.

Zgodnie z dyrektywą Komisja ma trzy miesiące na odrzucenie KPR lub jakiegokolwiek jego elementu w przypadku niezgodności z kryteriami zawartymi w dyrektywie. Wszelkie zmiany KPR wprowadzane przez Państwa Członkowskie wymagają zgody Komisji. Istnieje również obowiązek przeprowadzenia konsultacji społecznych i wzięcia pod uwagę uwag zgłaszanych w ich trakcie. Każde Państwo Członkowskie ma obowiązek podjąć ostateczną decyzję opartą na KPR zaakceptowanym przez Komisję i z uwzględnieniem uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych na trzy miesiące przed początkiem tego okresu, to jest do 1 października 2004 r.

¹ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

W dniu 30 kwietnia 2004 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało Komisji KKPR, zaznaczając, że ma on charakter tymczasowy. Zgodnie z tym KPR całkowita ilość uprawnień na okres 2005 do 2007 wynosić miała 736 milionów ton CO₂ (Mt CO₂), lecz liczba ta mogła ulec zmianie w wyniku prowadzonych jeszcze prac.

W dniu 9 czerwca Komisja poinformowała Zjednoczone Królestwo, że zgłoszony przez nie KPR jest niekompletny i zażądała dostarczenia brakujących informacji. Komisja zwróciła się w szczególności o zgłoszenie jej „wszelkich zmian” planu. W odpowiedzi Zjednoczone Królestwo poinformowało, że opublikowany został dokument roboczy, oczekiwane są uwagi społeczeństwa i że wszelkie zmiany KPR zostaną notyfikowane Komisji w możliwie najbliższym terminie.

W dniu 7 lipca Komisja wydała decyzję wskazującą na elementy KPR niezgodne z dyrektywą i wzywającą Zjednoczone Królestwo do zmiany KPR w celu poprawienia tych niezgodności do dnia 30 września. Zgodnie z tą decyzją nie należy przekraczać całkowitej ilości uprawnień, jakie przydzielić ma Zjednoczone Królestwo. Decyzja stanowi również, że wszelkie zmiany KPR należy notyfikować Komisji.

W dniu 10 listopada Zjednoczone Królestwo, po uprzednim poinformowaniu Komisji, że nie dotrzyma terminu 30 września, zgłosiło zmiany swojego KPR. Zaproponowało w szczególności zwiększenie całkowitej ilości uprawnień do 756,1 Mt CO₂. W dniu 12 kwietnia 2005 r. Komisja wydała decyzję, zgodnie z którą zgłoszone zmiany są niedopuszczalne, ponieważ, po pierwsze Zjednoczone Królestwo miało prawo wprowadzić do KPR jedynie zmiany polegające na poprawieniu błędów stwierdzonych w decyzji z lipca 2004 r., a po drugie decyzja ta zakazywała jakiegokolwiek zwiększenia całkowitej ilości uprawnień.

W dniu 5 maja 2005 r. Zjednoczone Królestwo wniosło do Sądu Pierwszej Instancji o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 kwietnia. Ponieważ zastosowany został tryb przyspieszony, o co wnosiło Zjednoczone Królestwo, Sąd wydaje w dniu dzisiejszym pierwszy wyrok dotyczący uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, wyjaśniając rolę i kompetencje Komisji i Państw Członkowskich w tej dziedzinie.

Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji uznającej za niedopuszczalny wniosek Zjednoczonego Królestwa o zwiększenie całkowitej ilości uprawnień do emisji CO₂.

Trybunał podkreśla, że wydanie ostatecznej decyzji w kwestii uprawnień należy do Państw Członkowskich, pod warunkiem uprzedniej zgody Komisji na wszelkie zmiany KPR.

Stwierdza, że **Komisja nie może ograniczać prawa Państwa Członkowskiego do zgłaszania zmian**. Ograniczenie takie powodowałoby bezprzedmiotowość konsultacji społecznych przewidzianych w dyrektywie. Możliwość zgłaszania w ich trakcie uwag byłaby bowiem czysto teoretyczna, gdyby zmiany KPR, jakie można zgłosić, ograniczały się do zmian wymaganych przez Komisję. Możliwe więc, że w wyniku konsultacji społecznych konieczne będzie zwiększenie całkowitej ilości uprawnień, czego dyrektywa w żaden sposób nie zakazuje.

Co więcej, Sąd dodaje, że celem dyrektywy jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych z uwzględnieniem wymogów gospodarki europejskiej. Jeżeli KPR opiera się w części na błędnych danych co do poziomu emisji w niektórych sektorach lub z niektórych instalacji, zainteresowane Państwo Członkowskie musi mieć możliwość proponowania zmian, w tym

zwiększenia całkowitej ilości uprawnień, w celu rozwiązania tego problemu. Tym niemniej Komisja może odrzucić tę propozycję co do istoty w razie jej niezgodności z dyrektywą.

Zjednoczone Królestwo miało więc prawo zgłosić zmiany swojego KPR do czasu wydania ostatecznej decyzji. Komisja zaś nie może uniemożliwić mu skorzystania z tego prawa.

Sąd dodaje, że w decyzji z dnia 7 lipca 2004 r. Komisja zezwala na zwiększenie całkowitej ilości uprawnień w celu poprawienia błędów, jakie stwierdziła w KPR. Takie podejście Komisji jest niespójne z jej odmową wzięcia pod uwagę takiej zmiany, gdy jest ona proponowana przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

Sąd odrzuca wreszcie argument Komisji, zgodnie z którym zgłoszone zmiany wpływałyby w istotny sposób na występowanie deficytu uprawnień oraz miałyby poważne skutki destabilizujące rynek uprawnień. Zjednoczone Królestwo wyraźnie wskazało, że ma **tymczasowo** zamiar przydzielić całkowitą ilość uprawnień opiewającą na 736 Mt CO₂. Zapropionowane zwiększenie stanowi jedynie 2,7% uprawnień przydzielanych przez Zjednoczone Królestwo. Zdaniem Sądu Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób zwiększenie to, zapowiedziane na siedem tygodni przed otwarciem rynku, mogłoby go zdestabilizować, tym bardziej, że w dniu, kiedy Zjednoczone Królestwo zgłosiło zmiany, Komisja wciąż nie wydała decyzji w odniesieniu do KPR dziewięciu Państw Członkowskich.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w terminie dwóch miesięcy od doręczenia orzeczenia.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Sądu Pierwszej Instancji.

Dostępne wersje językowe : DE, EN, ES, FR, IT, NL, PL, PT

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

*W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą*

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053